

7 Ιουνίου 2026

Ο Γερο Εφραίμ ο Τάλας

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Απέναντι από το Κελλί του Γερο - Ύπατίου (τά Βλαχικά Κελλιά), πάνω από τά Κατουνάκια, φαίνεται μιά σπηλιά, ή οποία, όπως διηγούνται οί Γεροντάδες, επί Τουρκοκρατίας ήταν σπηλιά ληστών. Αυτή λοιπόν τήν σπηλιά ό Γερο - Έφραϊμ τήν μετέτρεψε σε θείο Σπήλαιο της Βηθλεέμ, διότι τήν άγιασε μέ τήν αγία του ζωή.

Ο Γερο - Έφραϊμ καταγόταν από τήν Θεσσαλία. Είχε ψυχή ευαίσθητη καί ταπεινή καί πνεύμα ανδρείο καί αγωνιστικό.

“Έλεγε ό Παπα - Ίερόθεος καί ό Παπα - Μακάριος από τήν Κερασιά ότι ό Γερο - Έφραϊμ ήταν σάν τους Άβ-βάδες της παλαιάς εποχής της Νιτρίας καί Θηβαΐδος. Τά ίδια έλεγαν καί οί ευλαβείς Γεροντάδες από τόν “Αγιο Βασίλειο, όπως επίσης καί οί γείτονες του Συνασκητές. “Ολοι τόν παραδέχονταν για τις αρετές του καί κυρίως για τήν μεγάλη του ταπείνωση καί αφάνεια, ενώ αυτός αποκαλούσε τόν εαυτό του ταλαίπωρο. Από ένα - δύο περιστατικά, πού θά αναφέρω, πολλά θά καταλάβουν οί

καλοπροαίρετοι, πού αγωνίζονται στην αφάνεια.

Επειδή οί Πατέρες κατέβαιναν καί αγόραζαν κάτι (τρόφιμα κ.λ.π.) ή έπαιρναν ευλογία από Μοναστήρια (παξιμάδι ή κηπουρικά), κατέβαινε καί ό Γερο - Έφραίμ τήν νύχτα κρυφά καί γέμιζε τόν τουρβά του μέ άδεια κονσερβοκούτια από τους λάκκους καί τήν ήμερα ανέβαινε καί αυτός φορτωμένος για τό Άσκηταριό του, καί έτσι έδινε τήν εντύπωση στους άλλους ότι κουβαλάει τρόφιμα. “Όταν έφθανε στην σπηλιά του, άδειαζε τά αδειανά κονσερβοκούτια, πού είχε στον τουρβά του, μπροστά στην πόρτα της σπηλιάς, για νά τά βλέπουν οί επισκέπτες καί νά σχηματίζουν τήν εντύπωση ότι είναι γαστρίμαργος, ενώ αυτός έκανε μεγάλες νηστείες. Μάλιστα, από τήνπολλή άσκηση καί τήν πολλή υγρασία πού είχε ή σπηλιά, είχε προσβληθή αργότερα από φυματίωση. Γι’ αυτό καί αναγκάστηκε νά κτίση μόνος του, λίγο πιό πέρα από τήν σπηλιά σε προσήλιο τόπο, ένα μικρό καλυβάκι με ξερολιθιά, πού μόλις τόν χωρούσε.

Τό ίδιο δέ τυπικό συνέχισε καί εκεί: νά κουβαλάη κρυφά αδειανά κονσερβοκούτια από τους λάκκους καί νά τά αφήνη έξω από τήν πόρτα του. “Όσοι τά έβλεπαν, επειδή δέν γνώριζαν τήν πραγματικότητα, έλεγαν:

-Τί κάνει αυτός εδώ; Δέν άφησε κονσέρβα για κονσέρβα!

Όσες ευλογίες τοῦ έδιναν καμιά φορά οι Πατέρες, τίς δεχόταν μέ χαρά, αλλά πήγαινε τήν νύχτα καί τίς αφήνε έξω από τά Καλύβια των Πατέρων πού είχαν ανάγκη ή σέ άρρωστους, τους οποίους καί υπηρετούσε.

Ό ίδιος είχε πολλή αυταπάρνηση καί ήταν αφημένος στην Πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Κάποτε πού είχε αποκλειστή από τά πολλά χιόνια στην σπηλιά, ό Καλός Θεός έστειλε τρόφιμα στον Γερο - Έφραίμ μέ έναν άνθρωπο, ό όποιος, άφοῦ τοῦ άφησε ένα τουρβά μέ ευλογίες, εξαφανίστηκε μπροστά από τά μάτια τοῦ Γερο - Έφραίμ! Ό Γέροντας δόξασε τόν Θεό καί πέρασε όλο τόν χειμώνα μέ εκείνη τήν ευλογία τοῦ Θεοῦ.

Παρ’ όλα αυτά πού ανέφερα, ό Γερο - Έφραίμ είχε πολλή αύτομεμψία, καί ορισμένοι πίστευαν, δυστυχώς, όσα έλεγε κατηγορώντας τόν εαυτό του.

“Έτσι ταπεινά καί στην αφάνεια τελείωσε τόν σκληρό αγώνα του για τήν αγάπη τοῦ Χριστοῦ καί άνεπαύθη εν Κυρίω τό 1962. Τήν ευχή του νά έχουμε. ‘Αμήν.

Πηγή